

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

E ante B

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

E arinus pen. cor. i. g. i. e. Adolescentis formosi nomen apud Martialem, a Vere dictum, quod Graeci iap appellant. Easo, ons, Promontorium Pyrenaei montis. Item oppidum Vaisconum. Vriusq; autor Ptolemæus, lib. 2. cap. 6.

E bion Hæreticus tempore Trajani Imp. docuit Christum esse tantum hominem ex Ioseph & Maria natum, & observatione carcerum montium Moisi ad salutem necessariam esse.

E broe, i. e. s. Vrbis in Chanaanæ ludææ gentile Ebromus. Steph. Ebron, i. e. s. mons Palestinorum, haud longè à Gaza Syriæ civitate.

E burones [i. e. s. g. i. e. s. Hodie Lotharingi. Vulgo Liegi. German. Liegiens.] Populi Galliarum Belgicarum, qui per fraudem multos ex Caesaris exercitu trucidarunt.

E buronices, Populi sunt inter Celtas Aulere, Lexovii, & Vellidæ, reliquisq; maximis civitatibus vicini.

E burum, i. e. s. Ptolemæo, Moravia oppidum est. Germani vocant Dimsen in Westphalia.

E busiis, i. e. s. Vulgo i. e. s. Insula est in mari Balearico altera Pyrenæorum, nullum animal noxium gignens. Plin. lib. 3. cap. 3. Ebusi terra fugat serpentes, Colubiarumque paritideo infecta omnibus, nisi Ebusitanam terram inferentibus. Habet hæc insula oppidum eiusdem nominis, à Phœnicibus (ut putatur) conditum, aut certe à Pœnis, qui à Phœnicibus originem duxerunt. Silius libro 3. iamque Ebusus Phœnissæ movet, iamq; Arabus arma.

E cameda, sive potius Hecamedæ, i. e. s. apud Hom. lib. 11. Iliad. nomen est filiae Arctinoi, quæ capta Tenedo, Nestori in prædam cessit.

E charana, [i. e. s. Germ. Die Kaiserliche Hauptstadt in Medie.] numero plurali, pen. cor. metropolis est majoris Medie, à Seleuco condita, ut Plin. lib. 6. cap. 14. Strabo lib. 11. Media in duas partes divisa, quarum alteram maiorem vocant, cuius metropolis fuit Echarana civitas, & Medici imperii caput, nunc ena Fartih Regia utuntur. Huius urbis meminit & Cic. in Oratione pro Lege Manilia, de Mithridate loquens: Vsq; in Hispaniam (inquis) Echaranis legatos misit: eos duces quibuscum tum bellum gerebamur. & Fuit & in ora Syriæ eiusdem nominis oppidum, in mote situm postea Carmelum appellatum: cuius meminit Plin. lib. 5. cap. 19.

E chemon, i. e. s. Piiam filius, à Diomede occisus, Homer. Iliad. 5.

E chinades, per quatuor syllabas, & pen. prod. i. e. s. omniū Phæacum generosissimus, teste Homero lib. 7. Odyssæ.

E cheria, i. e. s. Vrbis Italiae, Steph. Echeia, i. e. s. Vrbis Siciliae.

E chetra, i. e. s. Vrbis Italiae, Steph. Echinades, i. e. s. Ger. Ino tino Inseln gegen dem aufstehenden des Insel Acheloi über geteilt in di Meer so an Anaxaniam bestet. Exigæ sunt insulae, Acarnaniæ adjacentes, ex adverso ostii Acheloi fluminis, natæ ex arena & limo imperu Acheloi convecto, teste Plin. lib. 2. cap. 83. De Echinadibus pulchre Thucyd. lib. 2. ubi de Acheloo Ovid. lib. Metam. 8. involuto fabula verum occultavit. & ex Najadibus factas insulas tradidit: quoniam hæc terre fluvio adgestæ fuerunt. Statius lib. 2. Theb. Turbidas oblectas Achelous Echinades exit. Lucanus: Crassus obliquit Echinades undis.

Sentia in Trojæ declinat Echinas, æ, pen. prod. Quolibet vento faciles Echinas. Lege Dulichium in Steph. Qui etiam has insulas circa Aetoliam esse scribit: & hoc nomen sortitas ab asperitate, vel Echinosum copia, vel Echino vate.

E chinon, Thraciæ vrbis est ad Pegaseum sinum Pomp. Meli lib. 2. in Thraciæ descriptione.

E chinus, pen. prod. i. e. s. Stephano. Oppidum est Acarnaniæ, nō procul ab ostio Acheloi, quod Echinadibus insulis nomen fecisse putatur. [Ger. Ein Stein nahe bey dem aufstehenden Acheloi getegen.] Meminit huius oppidi Plin. lib. 4. cap. 1. & Est item Echinus, oppidum in ora Phthionidis ad Maliaci sinum, circa quod Sperchius in mare influit. De hoc Cicero in Arato: Dicitur excelis errans in collibus amens, Quos tenet Aegæo defixa in gurgite Echinus. Recensetur etiam à Ptolemæo lib. 3. cap. 13.

E chion, pen. prod. i. e. s. Vnus fuit illorum, quorum opera adjuvus Cadmus, Thebas edificavit: de quo Ovid. 3. Metamor.

Hinc etiam ipsi Thebani à Poëta Echionidæ & Echionii passim appellantur.

E ddana, i. e. s. Vrbis est ad Euphratem, à Phœnicibus habitata: ita dicta ab Eddano duce, Steph.

E dês, i. e. s. Civitas est Melopotamiae, sive (ut Plinius mavie) Syriæ Cœles, olim Rages dicta, teste Hieronym. de Traditione. Hebraicis. In hac Abagarus Toparchus regnavit, cujus extat ad Christum Epistola, & Christi ad eundem responsio: ut videre est apud Eusebium in hist. Ecclesiast. lib. 1. Hæc olim etiam Bambyce dicta est. Strabo: Trans Euphratem est Bambyce, quam & Edessam & Hieropolim vocant: in qua Atergatum Syriam deam colunt.

E dês, i. e. s. Vrbis est ad Euphratem, à Phœnicibus habitata: ita dicta ab Eddano duce, Steph. E dês, i. e. s. Populi Scythiæ, Steph. E dês, i. e. s. insula est iuxta Orientalem plagam Hiberniæ Andros Plinio dicta.

E dom [i. e. s. Edom idem] Esau dictus est, ob consensionem ruse lentis, cuius edulio primogenita perdidit. Hebraei namq; (ut Iosephus li. 2. scribit.) Edom rubicū dicit. Unde & regio, in qua regnabat Esau, Edom dicta est, quæ Græci, de flexo nonnulli nomine Idumeam, id est Idumæam, deo ominaverūt. Hæc nunc regio (inquit Hieronymus) Gebalena dicitur, quæ est in finibus Eleutheropoleos, ubi habitabat antè Chores, qui interpretantur liberitudo: & ipsa urbs postea sortita vocabulū est. Nunc vitulus Palmisina est à conditore sic imposto nomine.

E don, i. e. s. teste Servio, Mons est Thraciæ, aut certe Macedoniæ quæ Thraciæ proxima est, qui à Plinio lib. 4. cap. 11, appellatur Edonus.

E doni, vel Edoni, pen. longa (apud Græcos enim per scribitur) Populi Edoni monti vicini Horat. lib. 2. Carm. Non ego fanus Bacchabor Edonis: recepto Dulce mihi furete est amico.

E donis, & Edonus, adjectiva idē significant quod Thracius. Viug. 12. Aen. Ac velut Edoni Boreæ quū spiritus alto Infonant Aegæo. Ad hunc etiam modū Statius dixit Edonas hyemes, pro huiusmodi acerimo, quale est in finibus Thraciæ.

E donydes, [i. e. s. German. Dämonische Weiber mit dem Namen sein dā dā dā] Mulieres bacchantes, quæ iure divino agitata, mysteria Bacchi celebrabant. Variis autem nominibus appellabantur: nam & Evantes, & Thyades, & Mirmallonides, & Menades, & Buffarides dicitur sunt. De his Ovid. Prioris in sylvis matres Edonidas omnes. Quæ videtur nefas, tota ad hæc ligavit.

E donis, i. e. s. Civitas Phrygiæ, Cimmericorum olim sedes postea Antandros dicta, Steph.

E drax, Vrbis in Galatiæ regione, vicina lacui Gadareno, ad quam exiit est Og rex Batan, quæ postea cessit dimidia tribui Man. de, trans Iordanem. Num. 21. Ios. 13.

E dux, i. e. s. Populi Asiatici, Steph. Vide EDOM & EDUMAEA.

E duxim [Pol. i. e. s. ab edendo dixerunt veteres deum quæ est præterat: quemadmodum Potinam, quæ potui. Autoi Nonius.]

E dyia, i. e. s. apud Hesiodum in Theogoni: Nymphæ nomen est, O. ean & Teihyos filia.

E dyne, i. e. s. Vrbis Cariae, Steph.

E etiôn, ons, i. e. s. Pater fuit Andromaches, & socer Hectoris, qui apud Thebas Ciliæ imperabat, teste Homer. lib. 12. Iliad. & Hinc deducitur adjectivum Ectioneus, i. e. s. Ovid. 12. Metam. Ectioneas implevi sanguine Thebas.

E etioncæ, i. e. s. Alterum ex Piræci promontionis, Steph.

E gellatæ, æ, i. e. s. Oppidum est citerioris Hispaniæ, nativitas foetibus nobilitatum Plin. lib. 3. cap. 7. In Hispania quoque citeriore Egelatæ ex dicitur sal glebis penè translucentibus, cui iam pridem palma inter omnia salis genera à plenisq; medicis perhibetur.

E gérii (inquit Fcllus) Nympha fuit, cui sacrificabāt pregnantæ, quod eam putabant faciliē foetū utero egerere. [Ger. Ein Stein dat schwangeren Weibern.] Vide AEGERIA.

E gelinus, Philolophus, Evandri auditor, Cuius meminit Cicero Acad. quæst. lib. 4.

E gestæ, i. e. s. Civitas in Sicilia, quæ Aeneas condidit, & ab Aetolis matre Egesta nominavit. Erat autē Egesta filia Hippotæ Trojani, quæ pater, ne maris belluē traderet, impolitū naviculæ diis & ventis comisit, quæ tandem in Sicilia delata, à Crimniso amne cōplessa, Aetliæ cecidit. Hæc postea Segesta dicta fuit: & Segestani incolæ: quorum meminit Plin. lib. 3. cap. 1.

E gion, Vrbis inter Aetolos & Peloponnesiacos, autor Pæpon. E gnæta, i. e. s. Vrbis est Apulix, ad mare Ionis, quæ hodie Iuvematium dicitur.

Egra, i. e. s. Stephano, Oppidū Arabiæ, ad sinum Elypticū. Alia est eiusdem nominis in Germania. [Ger. Egra am Wöhrnersee.]